

Jeg har efterhånden ved flere lejligheder understreget og gør det gerne igen, at for regeringen er formålet med en adoption at give adoptivbarnet en så god og tryk opvækst som overhovedet muligt. Det er det, som vi må fokusere på, og så må hensynet til at opnå øget ligestilling vige for det.

Især udenlandske adoptivbørn har ofte haft en omskiftelig og utryk start på tilværelsen, og Danmark skal sørge for, at vilkårene for de børn, der kommer til Danmark, er de bedst mulige. Det har vi simpelt hen en forpligtelse først og fremmest over for børnene, men også over for de lande, der tillader danske forældre at adoptere børn fra de pågældende lande.

Kl. 12.00

Jeg anerkender fuldt ud, at mange registrerede partnere vil kunne give disse adoptivbørn en god og tryk opvækst, naturligvis. Men for nogle børns vedkommende vil der kunne opstå problemer, der er udløst af, at de vokser op i en homoseksuel familie. Risikoen for disse konflikter mener jeg at vi må spare børnene for.

Endvidere er kendsgerningen den, at registrerede par slet ikke vil kunne få formidlet børn fra giverlandene, selv hvis vi faktisk ændrede den danske adoptionslovgivning. Lovforslaget forudsætter, at der med hensyn til adoption af udenlandske børn foreligger en bilateral aftale mellem de pågældende giverlande og Danmark om adoption til par i registrerede partnerskaber. Sådanne aftaler lader sig i henhold til de svenske erfaringer simpelt hen slet ikke indgå.

Derfor er det også eller ville det i virkeligheden være noget snyd at foregøgle nogen, at det her overhovedet ville kunne lade sig gøre, for det kan det ikke. Det betyder, at der reelt ikke er mulighed for at formidle børn til registrerede par, der måtte være godkendt som adoptanter til et udenlandsk barn, selv om man forestillede sig, at regeringen i øvrigt kunne tilslutte sig forslaget.

I lovforslaget fremhæves det, at det vil have stor signalværdi at gennemføre en fuldstændig ligestilling med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn, idet registrerede par på den måde ville blive anerkendt i lovgivningen. Til det vil jeg bare sige – det sagde jeg også ved debatten den 6. april 2005 – at regeringen under ingen omstændigheder vil medvirke til, at der gennemføres lovændringer på et så følsomt område som adoptionsområdet, alene for at der på papiret skal opnås øget ligestilling og af hensyn til en eller anden signalværdi. Det

ville jo være tilfældet, når det på forhånd står klart, at giverlandene ikke har mulighed for eller lyst til at formidle adoptivbørn til registrerede partnere.

Et godkendelsesforløb som adoptanter med alt, hvad det indebærer, bør gennemføres ud fra en betragtning om, at man, hvis man bliver godkendt som adoptanter, kan forvente at blive forældre til et barn. Der skal ikke lades hånt om et sådant forløb, for alle skal have ret til at få prøvet, om de er gode forældre. Jeg har i hvert fald svært ved at se, at det kan være i noget barns tarv.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad logikken er bag, at enlige homoseksuelle kan få lov til at adoptere ifølge lovgivningen, mens homoseksuelle, der har indgået registreret partnerskab, ikke kan. Er det sådan, at ministeren mener, at det at vokse op med én forælder er bedre end at vokse op med to forældre?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, jeg mener som udgangspunkt, at det er bedst, at et barn har både en far og en mor. Det tror jeg giver den bedste opvækst. Uanset om man så lever sammen med de to eller de er hver for sig, er det det bedste, at man vokser op og kender både sin mor og sin far.

Det kan selvfølgelig diskuteres, om det var rigtigt at liberalisere reglerne, da man gav mulighed for, at enlige kunne adoptere. Men nu er det altså det her, vi skal tage stilling til, og da er det jo sådan, at det er nogle andre forhold, der gør sig gældende, når der er tale om at vokse op i en familie, hvor der er enten to fædre eller to mødre. Der er en risiko for, at det vil medføre reaktioner fra omverdenen, der gør, at børnene får nogle uhenigtsmæssige oplevelser ud af det. Det vil vi gerne sikre at børn ikke får, især ikke de børn, der kommer fra udlandet med en utryk tilværelse bag sig.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan altså konstatere, at det giver større problemer, hvis ens mor lever i et stabilt forhold med en anden mor, end hvis ens mor lever i ustabile kærlighedsforhold med skiftende kvinder, der kommer ind og ud ad døren. Det synes